

رویکرد سیدابراهیم
رئیزی در قبال
جریان‌ات فرهنگی،
ناشران کتاب، رسانه‌ها و
آثار روشنفکران سؤالی
است که در چند ماه
نامش برای ریاست قوه

[illegible]

- شما بمونید، نفر بعدی؟
 ۳ نفر بعدی هم مطلبشان را گفتند و رفتند.
 داستان انقلاب گفت: خبا! آقای معروفی، چه
 می‌کنید؟
 - رمان می‌نویسم، کتاب چاپ می‌کنم. هر کار بشه!
 تون دفترم یازده ماهه گردون رو توقیف کردن.
 - خبا فکر می‌کنی چرا توقیف شده؟
 - همکاران شما از من می‌پرسن چه جور و با چه
 پولی این مجله را نگارگر را منتشر می‌کنم؟
 - این سؤال من هم هست.
 - مجله روی پای خودش ایستاده، ۲۲ هزار تیراژ دارم.
 - چند سالته؟
 - ۳۳ سال

- این چیزهایی که درباره شما در روزنامه‌ها می‌نویسند، من فکر کردم بالای ۶۰ سال رو داری. آن وقت در کامپیوتر پرونده‌ام را نگاه کرد و گفت: جیبه! خیلی عجیبه! لک توی پرونده‌ات نیست. گفتم: می‌دونم، من حتی سمپات کسی یا چیزی نبودم.

با حیرت خیرام شد و با خنده پرسید: حتی
نام بازی هم نکرده‌ای؟!
گفتم: نه! من زن و ۳ تا دختر دارم.

به پشتی صندوقی اش تکیه داد. با لبخند نگاهم کرد. یک لحظه فکر کردم عجب آخوند خوش سیم و خوش تیپی است. گفت: پریشب در قم منزل یکی از شما را دیدم. شما را از کتاب «سمفونی مردگان» شناسیدم. شما را می‌شناختم. من، خواستم از شما دیدن کنم. اما کارهای

هم نداد. دلم می‌خواد بخونمش.

اتفاقاً نسخه‌ای از چاپ سوم رمان در کیفم بود.

بذاشتم روی میز. دست به جیب برد که پولش را

بره‌آورد. ختمت: «قابلی نداره». گفت: «نه این میز، میز
میز طرناک‌یه. میز قضا و قدر!» و خندید: «باید پولشو
بره‌آورد، شما هم باید بگیری!» ۳۰۰ تومان را روی
میز گذاشت و گفت: «تعجب می‌کنم چرا این قدر
جمع به شما بد می‌نویسن؟ امکانش هست فوری همه
برودن‌ها را به من برسونید تا شخصا مطالعه کنم و
مصمیم بگیرم؟»

گفتم: با کمال میل. فردا میارم.
گفت: نه! فردا دیره. همین حالا! و تلفن روی میز
طرف من گذاشت: زنگ بزنی بیارن فوری! و خواست
به ناهار بمانم. تشکر کردم، یک دوره گردون را دادم
خدا حافظ! کردم.

هفته بعد، پرونده‌ام به دادگستری ارجاع و گردون برئه شد.

شهاب‌الدین طباطبائی / پس از توقیف گردون
روزنامه شرق - شماره ۳۳۷۷
چهارشنبه ۸ اسفند ۱۳۹۷
صفحه یک

حضرت امیر المومنین (ع):

با دوست خود در اظهار محبت سنگ تمام بگذار ولی صد در صد به او اعتماد نکن و شیوه احتیاط پیشه کن و با او به موازات رفتار کن اما همه اسرار خود را به او مگو.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب امتیاز و مدیر مسؤول: محمد آخوندی
مدیر عامل: رضا شکیبایی
سر دبیر: سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۶ - تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۳ - شماره: ۶۶۴۱۴۱۳۷
پیامرسان: @vatanemrooz - پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام جم برتر برنا - توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

نگاہی، بہ کارنامہ فرہنگی، دولت شہید (رئیس)

اگر این دولت نیمه‌کاره نمی‌ماند

اگر درست بود غلط نمی‌شود. نکته این‌جاست که حتی اگر این حرف به مذاق بعضی‌ها خوش نیاید یا عصبانی‌شان کند، به هر حال این دوره طوری گذشت که حالا می‌شود گفت دوره‌ی ریسی در حوزه فرهنگ و هنر بهتر از دوره قبل بود، به‌لحاظ فرهنگی که قبایل اغماص نیستند و جوهر داشت اما در ایران کمپنهایی که پوسیده بود، داشت از تن روزگار فرهنگ و هنر ما کهنه می‌شد و امر نو داشت متولد می‌شد در هر شاخه‌ای از هنر و فرهنگ. ادب‌های جدید نداشتند می‌آمدند فساد حصولی این عرصه به بساطش جمع شد فساد که عوام‌ش اتفاق مدعی استقلال و خصوصی بودن و از آن قبیل بودند و از این‌ها شهید ریسی از نزدیک‌ترین دوستان او بود و این بارها با هم بیان شد که همین دوستی و نزدیکی، باعث گشایش‌های اقتصادی و اجرایی ریسی برای وزارت فرهنگ در این دوره شد. در ضمن در همین دوره بعضی از ادب‌های اجماعی که خصوصاً به شهرستان‌ها قدرت بیشتری داشتند و موسیقی را در هیچ‌نوعی از خودش و تحت هیچ شرایطی شرعی و منجاری نمی‌شنیدند، کنسرت‌ها را لغو می‌کردند، ناچار شدند در چارچوب قانون قرار بگیرند. البته روند این تحولات در اردیبهشت ۱۴۰۲، نیمه‌کاره ماند. با سیاست را کشتی‌بانی دیگر. در ادامه مروری کلی بر جنبه‌های ادبی حوزه فرهنگ در دوره ۳ ساله ریاست جمهوری شهید ریسی شده است.

■ آیا تو چنان که می‌نمایی هستی؟

[illegible]

اسماعیلی چند روز بعد در ۱۸۱ تا ۷۷ موافق ۷۷ را می‌خاسته ۲۸ و از متعنه به عنوان چهاردهمین وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی وارد کابل شد سیزدهم شد و وزیر پنجشنبه‌ها ۱۴۰۰ به‌روز پوریه ۱۴۰۰ به محل وزارتخانه آمد و تا رسماً کارش را شروع کند اما همان جا وقتی با سیدعلی صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی دیدار کرد، خیلی مواج شد، برخلاف تصور ولیعهدی که به اساطیر آن برنامه ۸۳ خصلت‌های ۱۰ ایجاد شده بود، ولایت وزارتخانه‌اش را رسیدگی به عوارض ناشی از کرونا اعلام کرد. حالا تیم جدید وزرات ارشاد هم باید به دادنفت تنگی عرصه فرهنگ در دوران کرونا می‌رسد هم‌فکری به حل آلوده شدن تولید محتوای محصولات فرهنگی که به پول‌های بی‌بسیاری می‌داد که به نظرشان می‌رسید فضا برای آدم‌های جدیدی که به منابع مهمی با سالنامه گره خورده بود و هم‌بستگی به انتفاعاتی برای آدم‌های قبلی برقرار نبوده و همین قضیه، نقد گفتمانی یک‌پسندی به قلم‌ها و نگارها و به خیلی چیزهای دیگر دگر کرد. کنار آن مورد، مساله نوع تعامل وزارت ارشاد با اهالی فرهنگ و

«کی، کجا، چطور؟» این نخستین واکنش ایرانیان بود به همه‌های که گوش‌بی‌گوشی، گوش‌به‌گوشی می‌پیچید، در بعدازظهر گرم یکشنبه سه‌ام اردیبهشت ۱۴۰۳.

وکی خبر از «فردوس شکفت»
 سفر زمینی، و بعد به «مفقودی» تبدیل شد. بهشت
 نیرت از امکان چنین اتفاقی در ساعات نخست، اندک‌اندک
 پیش‌بینی شد به دل‌گهرانی، ناخاتی، و تخلخلی حتی سرسخت‌ترین
 ای سبایی سرخی چهره‌ها هم از شنیدن اخبار خوشد نبودند.
 سبای ای محبوبیت تنگ‌نیده، روز باری و بارگری شد و نبود و
 رزی از «بردینگ» نمی‌داشت. ۳ عصری که به داغ‌تر خبر
 تبدیل شد، رتشی را تعریف می‌کرد: «بعد از ظهر یکشنبه،
 هوای وززان، خنده‌ها و «خنده‌ها» ۲ روز به مداحی دلخوسته
 اند «آخه خاقا تو کومه چی کار می‌کنی عزیز من؟»
 بیزراه نمی‌گفت: محل سانحه چه نسبتی با یک حکمرانی
 مول داشت؟ کدام مقام مولی در آن منطقه دیده شده بود؟
 به سقوط های کوپتر همیشه اتفاق نمی‌افتد. شاید فردای
 نه وقت رتشی سوانحی بوی فمیدیم این حادثه یکتاست.
 غیر معمول است. سیدار اهریم رتشی، هر چه بود یا نبود،
 بار و مسؤلیت بی‌روزی در بجران. از او که از خطر، از پشیمان
 زاری نمی‌کرد و چالش را می‌پذیرفت. آن به که با همه تذکرها
 و نگرانی‌های رهبر صدیق انقلاب، با همه آمارها و استنادات

بانک‌های دولتی تحت مدیریت دولت از مهم‌ترین ستاوردهای این دوره به شمار می‌آید. علاوه بر این، باف‌سازی گسترده و انتشار عمومی صورت‌های مالی از ۲ هزار شرکت دولتی برای نخستین بار، نقش ازای در ارتقای مسؤلیت‌پذیری و کارآمدی حاکمیت کتی افا کرده است. سرمایه پایه بانک‌های دولتی با

افزایش ۲۷۵ همت، رشد قابل توجهی نسبت به دوره قبل داشت و بنگاهداری بانک‌ها از طریق افزایش چشمگیری، اگذاری سهام غیر مرتبط، از ۹ همت به ۳۱ همت در سال، به طور چشمگیری کاهش یافت. همچنین، فروش ملک مازاد بانک‌ها بالغ بر ۱۴ همت گزارش شد. از منظر تسهیلات اعطایی، افزایش سهم تسهیلات خرد از ۱۳ به

SATARANGSANGRASH
 وطن امروز

پیش به این سو آمار تولید سالانه در سینمای ایران از ۱۰۰ فیلم هم بالاتر رفته بود، در حالی که ظرفیت اکران ما سالانه بین ۶۰ تا ۸۰ فیلم است؛ یعنی هر سال تعدادی فیلم جدید به اکران اکران ابدی اضافه می‌شد. از آن سو توازن مخاطبان تهرانی و شهرستانی در سال ۱۳۷۶ به این سو به هم خورده بود و تعداد تهرانی‌ها از کل مخاطبان سینمای ایران بی‌شمار بیشتر شده بود.

در سال ۵۵،۱۴۰۲ فیلم ایرانی اکران شد که نسبت به دوره‌های نرمال قبل از کرونا، حداقل ۲۰ فیلم کمتر بود که برای دلیل اکران طولانی مدت برخی سینماهای کمدی بود که جای مردم بقیه در تانگ کرد. فروش سینمایمان سال بسیار بالا رفت، اما ۶۶ درصد از این فروش متعلق به ۴ فیلم کمدی بود. برای همین از یک سو وزارت فرهنگ به خاطر افزایش مبلغ فروش سینما تحسین شد و از سوی دیگر به خاطر اینکه چنین فروشی با چنین فیلم‌هایی رقم خورد، به دلیل انتقادها ساززیر شدند سال ۱۴۰۲ طلسم تمرکز کرد از پیاختس پس از ۱۰ سال شکست و برای خروج از رکود کرونا، این تماشاگران شهرستانی بودند که بیشترین بلیت‌ها را خریدند. در آن سال سینمای ۲۶ میلیون مخاطب داشت که نزدیک به ۱۶ میلیون نفر متعلق به شهرستان‌ها بود و این یعنی حدود ۶۱ درصد. این یعنی عدالت اکران و به تعبیر دقیق تر عدالت فرهنگی؛ اما برای تثبیت این وضعیت و تداوم آن باید به تعداد سالن‌های سینما در شهرستان‌ها افزوده می‌شد. تعداد سالن‌های سینمای کشور در این ۳ سال از ۵۷۲ به ۸۶۱ نفر رسید، که یعنی رشد ۴۹ درصدی و اگر دولت سیزدهم نمره کاره نمی‌ماند، طبق برنامه قرار بود تا پایان سال ۱۴۰۴، هزار سالن سینما افتتاح شود. به هر حال اضافه شدن بیش از ۳۵ هزار صندلی به ناوگان نمایش کشور، خصوصا در مناطق محروم و کم‌برخوردار، از این سبب برای هر مدیری که بخواهد عدالت فرهنگی را برقرار کند، یک امر زیر ساختی قابل توجهی محسوب می‌شود. نکته بعدی نوع تعامل وزارت ارشاد با هنرمندان بود، خصوصا این که حاشیه‌هایی که پیرامون آن برنامه ۸۳ صفحه‌ای ایجاد شد و وقتی هنوز زمان زیادی نگذشته بود اتفاقات ۱۴۰۱ می‌توانست دامنه‌اش را بسیار گسترده‌تر کند. حالا که به سالگرد شهادت سیدالrahیم رجبی و همراهانش رسیدیم، شاید هنوز بسیاری نسبت به شیوه مدیریت فرهنگ در این ۳ سال نقدی جاری داشته باشند اما به نظر می‌رسد همه حداقل این را قبول دارند که محمدمهدی اسماعیلی این چیزی نبود که روز اول به نظر بسیاری رسیده بود

مفتر هم بسیار مهم بود؛ خصوصاً بعد از بدبینی‌هایی که به خاطر داشت‌ها از آن برنامه ۸۳ صفحه‌ای ایجاد شد.

هنوز مدت زیادی از روی کار آمدن تیم جدید مدیریت فرهنگی نگذشته بود که برخی فشارها روی سرگینه برای توقیف میهمانیهایی که حتی در دولت قبل پروانه نمایش گرفته بودند، زیاد شد. اما چیزی بود که تیم جدید مدیریت را دست کم نبرد و باعث اعتقادش و وزیر ارشاد و رئیس سازمان سینمایی مجبور به انتخاب تیمی جدید بین اینکه بر سر نتدترین مواضع بایستند و به لحاظ فرهنگی شرر به درگیری را از سرشان کم کنند یا اینکه برای اعمال با اهل فرهنگ، حاضر به پرداخت هزینه شوند. تیم جدید ارشاد انتخابی بیست و ششمین استاند، همان طور که هنگام لغو کنسرت علیرضا قربانی در اصفهان، در کنار آن کنسرت دارای موسیقی رقص بود، اما جشنی را می دادند. در نیمه دوم سال ۱۴۰۰ اتفاق افتاد که یکی از اصلی ترین نهادهایی که درگیر شد، فرهنگ و هنر ایران، خصوصاً سینمای آن بود.

در نیمه‌سال دوم ۱۴۰۱، برگزاری جشنواره‌های «فیلم کوتاه» و «پیشنهاد فیلم» به‌نظر ترساک می‌رسید چون جو سنگینی می‌پوشان. این اقدام جدید به‌نظر ترساک می‌رسید چون جو سنگینی می‌پوشان. این اقدام جدید به‌نظر ترساک می‌رسید چون جو سنگینی می‌پوشان.

به هر حال وقتی جشنواره فجر پایان یافت و بالاخره به بهار سال ۱۴۰۲ نزدیک شدیم، هنوز کسی نمی‌دانست یا توجه به سینمای ایران گرفته بود، آینده تولید و نمایش فیلم در ایران به چه سستی می‌رسد. و آید بعد از آن در کشور، کاروانه است که دیگر به خاطر قهر عوامل سینما و مخاطبانش تجربه کنیم؟

سال ۱۴۰۲ در حالی آغاز شد که ۲ مشکل عمده بقیه سینمای ایران را گرفته بود: مشکل اول کمبود سالن سینما، خصوصاً در شهرستان‌ها بود و مساله دوم به سبب سنگین بار مالی ۱۴۰۱ بانهی گشت‌های سالن سینما با توجه به افزایش تعداد تولیدات سالانه، هر روز وضعیت را برنج می‌کرد. از ۱ سال ۱۴۰۱

شهید رئیسی در میانه تقدیس و تخریب

[illegible]

فرصت‌شناسی و اهتمام به کارهای بزرگ به امیر کبیر شباهت یافته و دولت سیزدهم اگر از نظر تمرکز بر اولویت‌ها و اهداف، علاوه بر بهرهمندی از حمایت رهن انقلاب، به تصریح خود ایشان به مجاهدت نیز دست یافت. رجب این نبوده که به ایدهای درونی و سازوکاری ایرانی برای پیشرفت دست زد. سیدابراهیم زمانی بی آنکه ادعا کند و بی آنکه جبار بزند، جریان رسوم حکمرانی را شکل داد. جریان رسوم حکمرانی یعنی طراحی ایده کلان، اداره کشور بر اساس یک الگوی درون‌گرا که همزمان با پیشبرد امور قابل رفع تحریم در مذاکره به فکر خنثی‌سازی تحریم از طریق غلبه بر چالش‌های مبتنی بر شکلی از سرمایه‌گذاری بومی است. اگر اقتصاد مقاومتی بخواهد یک کالبد و تجسد بروکر اتیک داشته باشد و درون‌زایی، برون‌نگری، عدالت‌محوری و مردم‌پنداری را پیاده کند، در دولت سیزدهم هویدا می‌شود اما این گونه نیست. به دولت سیزدهم، در عمر کوتاه‌اش در تمام این محاصرات موفق بوده باشد و البته تنها دولت سیزدهم به این مهم دست یافته باشد. پایداری سیدابراهیم رهنی و مجاهدتش به این است که به آرامش و مقصودش رزده بنیاد، نصاب جدید خدمت‌گزاری به سیدابراهیم رهنی را از تأسیس کرد و رهبر انقلاب بدان تصریح کردند، به این است که همچون او، هرزندی صریح به دشمن پدید آید اما از برخورد‌های تند و زشت و عصبی برهیز. او شود ماندگار نام شهید جمهور به بقای مرام و راه و مشی و رفتار او و بستگی دارد و بقای سیدابراهیم رهنی به این است که طرد او فراگیر شود. فراگیری به تبیین نیاز دارد و تبیین، تدریج می‌کالبد

گام‌های مؤثر در بازسازی

دوامه از صفحه ۳

محور ششم: دستاوردهای دولت سیزدهم در حوزه بانک‌های دولتی و امور شرکت‌های دولتی: دولت سیزدهم در حوزه بانک‌های دولتی و شرکت‌های دولتی اقدامات راهبردی و مؤثری را به منظور اصلاح ساختار و ارتقای بهره‌وری انجام داد. اصلاح نatarazi‌های مالی و تحقق سودآوری کامل